

[Stauning.]

Tid, baade muntre at overvære og giver ogsaa Tilsagn om mere Munterhed i den kommende Tid, og det kunde være behageligt og rart at se dette Spil fortsat en Tid endnu, hvis, som sagt, der ikke stod 62 000—63 000 arbejdsløse nu lige opimod Jul og ventede paa, at Statsmagten skulde gøre noget til Lindring af den Nødstilstand, som Dag for Dag bliver værre. Dette taber saavel de Konservative som Venstre fuldkommen Erindringen om, naar de arrangerer deres muntre Optrin med Udveksling af Behageligheder og med Tilsagn om grundige Overvejelser og Undersøgelser.

Den højtærede Statsminister sagde i Søndags, som jeg i Gaar bemærkede, at Løfter og Tilsagn fører os ikke over Vanskelighederne. I Dag har de Konservative faaet en Række nye Løfter og Tilsagn, og de har takket adskillige Gange for disse Tilsagn. Harmonien er til Stede i en ganske anden Grad end forleden, da Statsministeren talte her i Salen og forlangte, at de Konservative skulde staa frem og skabe Klarhed over, hvad de vilde. Nu forlanges der ikke Klarhed. Nu er Tonerne afstemt efter hinanden. Selv den Frygt, som for en kort Tid siden udtryktes i visse konservative Blade, at denne Behandling af det konservative Toldforslag skulde blive benyttet til at skabe et behageligt Valggrundlag, er nu ude af Verden; det er ikke saa længe siden, man kunde læse i konservative Blade, at Regeringen nok var ved at blive ked af Livet, og at den tænkte paa at nægte det konservative Forslag Overgang til anden Behandling og at benytte dette som Valggrundlag. Nu er dette alt sammen gaaet ud af Dagsordenen, nu lyder Løfterne og Tilsagnene paa ny i ubegrænset Mængde, og den konservative Ordfører takker i en Uendelighed.

Dahlggaard: Det er rigtigt, at det af det konservative Folkeparti her forelagte Forslag falder i to Dele. Den første Del af Forslaget, §§ 1—3, er efter Partiets Mening Forslag om Forøgelse af Toldbeskyttelsen her i Landet som Middel til at skaffe forøget Arbejde, og for at kendetegne dette saa skarpt som muligt har Partiet i § 1 gjort det til en Betingelse for at opnaa den forøgede Toldbeskyttelse, at de paagældende Industrier sætter flere Arbejdere i Arbejde. Det er, som om Partiet hermed har villet sige: Her ser jo hele Landet, at disse Toldsatser først sættes i Kraft i det Øjeblik, der er Sikkerhed for, at der virkelig derved skabes forøget Arbejde. Hele denne

Opstilling er imidlertid efter vor Opfattelse en fuldkommen Øjeforblændelse. Vi støder her igen paa det Forhold, at det er fuldkommen umuligt ved Siden af det eventuelle Arbejde, som Toldsatser kan medføre i det enkelte Fag, at godtgøre de indirekte skadelige Virkninger af saadanne Toldsatser. Det er jo indlysende, at hver Gang saadanne Toldsatser medfører, at Prisniveauet holdes oppe, eller medfører forhøjede Priser, er de medvirkende til, at der i Befolkningen bliver mindre Købeevne overfor andre Varer, og derigennem medfører de formindsket Produktion af andre Varer, saaledes at Toldbeskyttelsen, naar den medfører Arbejde indenfor et Fag, samtidig flytter Arbejdsløsheden over i andre Fag. Hvis det ikke var saaledes, var hele Spørgsmaalet saa overmaade nemt. Hvis man virkelig kunde afskaffe Arbejdsløsheden ved Forhøjelse af Toldsatserne, saa havde Arbejdsløsheden været afskaffet for længe siden i de europæiske Lande. Men det lader sig ikke paavise noget Sted, at en høj Toldbeskyttelse medfører mindre Arbejdsløshed, tværtimod. Altsaa, fordi Toldbeskyttelsen i sig selv efter vor Opfattelse ikke paa nogen Maade er arbejdsskabende, vil vi selvfølgelig gaa imod denne Del af Forslaget, paa samme Maade som vi er gaaet imod tidligere Forslag af tilsvarende Karakter.

Med Hensyn til den anden Del af Forslaget, § 4, da er Tanken hermed jo at skabe et Vaaben i Toldkampen med andre Lande. Jeg vil gerne for at faa Forholdet helt klarat stille et Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Forslaget bestemmer jo, at Regering og Udvalg i Forening skal kunne forhøje visse Toldsatser, naar Danmark paa det paagældende Omraade behandles ugunstigt af disse andre Lande. Her vil jeg gerne have Klarhed. Jeg gaar ud fra, at det er det ærede Medlems Mening, at disse Forhøjelser, som der skal være Anledning til, naar et Land behandler Danmark ugunstigt, skal gælde alle Lande, ikke blot det Land, som behandler Danmark ugunstigt — det maa formentlig være det ærede Partis Mening, fordi det formentlig er nødvendigt af Hensyn til Danmarks Mestbegynstigelstraktater. Men paa den anden Side, hvis saadanne Forhøjelser skal gælde alle Lande, fremkommer der det Forhold, at en ugunstig Behandling fra eet Lands Side vil medføre, at Danmark ogsaa stiller alle de Lande ugunstigt, som maaske fører en meget liberal Toldpolitik overfor Danmark, og jeg maa